

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/1042/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112226301
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3112226301.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej, sudcu Mgr. Ivana Kubínyho a sudkyne JUDr. Gabriely Janákovvej v právnej veci žalobkyne: S., s.r.o., so sídlom C., S. ul. č. XX, IČO: 35 807 598, právne zastúpený U. S., s.r.o. so sídlom v C., O. 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: K. Q., T. Z. K. SR, T. H. XX, C., o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 28. augusta 2014, č.k. 11C/383/2012-78, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh žalobkyne, ktorým sa domáhala, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 175 Eur z titulu náhrady majetkovej škody a sumu 110,64 Eur náhrady nemajetkovej ujmy z titulu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Trenčín. Žalovanej náhradu trov konania ani náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 02.07.2013 č. k. 11C/383/2012-22 bola žaloba zamietnutá a žalovanej nebola priznaná náhrada trov konania. Uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 11.06.2014 č. k. 17Co/672/2013-44 bol rozsudok okresného súdu zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyni bola postupom okresného súdu v konaní odňatá možnosť konať pred súdom, pričom po vrátení veci bude súd prvého stupňa vychádzať z toho, že predpokladom zistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je splnenie troch základných predpokladov: 1/ nesprávny úradný postup, 2/ vznik škody alebo majetkovej, či nemajetkovej ujmy, 3/ príčinná súvislosť medzi nesprávnym postupom a vznikom škody. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvého stupňa pripojiť si príslušný exekučný spis, nariadiť vo veci pojednávanie a na základe tam vykonaného dokazovania opätovne posúdiť danosť vyššie uvedených predpokladov zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Po vrátení veci okresný súd nariadil termín pojednávania na deň 28.08.2014 s tým, že si v rámci doručovania predvolania splnil poučovaciu povinnosť podľa § 120 ods. 4 O.s.p. Účastníci konania sa na pojednávanie nedostavili, hoci boli riadne a včas predvolaní. Svoju neúčast' ospravedlnil len žalovaný. Žalobkyňa žiadala pojednávanie zrušiť z dôvodu porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu a namietala opätovnú zaujatosť tunajšieho súdu. Ďalej uviedol, že súd vykonal dokazovanie oboznámením žaloby, obsahu exekučného spisu Okresného súdu Trenčín v exekučnej veci, najmä žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, poverenia exekučného súdu pre súdneho exekútora, návrhu oprávneného (žalobkyne) na zmenu súdneho exekútora, rozhodnutia exekučného súdu o tomto návrhu súdu s doručenkami, pričom zistil tento skutkový stav veci: Okresný súd Trenčín dňa 09.01.2007 poverením číslo 5309*024033 poveril súdneho exekútora JUDr. G. N., F. 7, H. Z. nad N., vykonaním exekúcie na vymoženie povinnosti zaplatiť 377,75 Eur s príslušenstvom

vo veci oprávnenej: S., s.r.o. C. (žalobkyne) proti povinnému: Peter C., bytom C. nad C., K. XXXX/XX. Spisová značka súdneho exekútora bola EX 1768/2006. Spisová značka exekučného konania bola 60Er/2285/2006. Dňa 06.09.2010 bol exekučnému súdu doručený návrh oprávnenej (žalobkyne) na zmenu exekútora na súdneho exekútora JUDr. Q. E., T. XX, C.. Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 26.11.2010 č. k. 60Er/2285/2006-29 súd vyhovel podanému návrhu oprávnenej (žalobkyne) a poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Q. E.. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.03.2011 v spojení s dopĺňacím uznesením zo dňa 28.09.2011 č. k. 60Er/2285/2006-53. Odo dňa doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora (06.09.2010) do vydania predmetného uznesenia exekučného súdu vrátane a po odpočítaní 30-dňovej zákonnej lehoty uplynula doba 51 dní. Žalobkyňa v žalobe poukazovala na to, že v exekučnom konaní je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia takéhoto návrhu. V predmetnej veci žalobkyňa odôvodňovala nesprávny úradný postup exekučného súdu nedodržaním zákonom stanovenej 30-dňovej lehoty na rozhodnutie o jej návrhu na zmenu exekútora. Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je kumulatívne splnenie 3 základných predpokladov: 1/ nesprávny úradný postup, 2/ vznik škody, 3/ príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Nesprávny úradný postup je definovaný v ustanovení § 9 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. a podľa konkrétnych okolností bolo potrebné správnosť úradného postupu posudzovať i z hľadiska účelu, k dosiahnutiu ktorého postup smeroval. Je nepochybné, že exekučný súd v konaní pod sp. zn. 60Er/2285/2006 bol povinný rozhodnúť o návrhu oprávnenej (žalobkyne) na zmenu exekútora v lehote 30 dní od doručenia návrhu, teda od 06.09.2010, a napriek tomu súd o tomto návrhu rozhodol až dňa 26.11.2010. Bolo teda nesprávne tvrdenie žalobkyne, že došlo k omeškaniu 85 dní. Súd poukázal na to, že nie každý prieťah v konaní možno vyhodnotiť ako zbytočný. Ústavný súd SR vyslovil názor, že porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov nemožno vyvodzovať len zo skutočnosti, že štátny orgán dôsledne nepostupoval v zákonom ustanovených lehotách (IV. ÚS 471/2012). Ďalej je nutné zdôrazniť, že súd vo svojej rozhodovacej činnosti na zákonom ustanovené lehoty síce prihliada, ale ich nedodržanie automaticky nevyvoláva porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky konkrétne okolnosti posudzovanej veci. Porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v zmysle citovaného článku ústavy nemožno preto vyvodzovať len zo skutočnosti, že štátny orgán dôsledne nepostupoval v zákonom ustanovených lehotách (I. ÚS 86/02, IV. ÚS 440/2012). Ústavný súd tiež uviedol, že pojem "zbytočné prieťahy" obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy (obdobne pojem v "primeranej lehote" obsiahnutý v čl. 6 ods. 1 dohovoru) je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na v zákone ustanovené lehoty na vykonanie toho - ktorého úkonu súdu alebo iného štátneho orgánu (I. ÚS 70/02). Vzhľadom k vyššie uvedenému súd dospel k záveru, že postupom exekučného súdu nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu spočívajúcemu v prieťahoch v konaní. Ak tento základný predpoklad zodpovednosti za škodu nebol naplnený, tak žalobkyni nevzniklo právo na náhradu škody z takto uplatňovaného dôvodu. Pokiaľ chýba nesprávny úradný postup, je bez právneho významu preskúmať ostatné podmienky vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorými sú vznik škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Vzhľadom k vyššie uvedenému súd považoval žalobu v celom rozsahu za nedôvodnú. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní toho, kto neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané (resp. toho, kto neuniesol dokazné bremeno). Preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol (výrok I.). Pokiaľ ide návrh žalobkyne na vykonanie listinného dôkazu - znaleckého posudku na preukázanie výšky škody, ktorý dňa 11.06.2014 predložil súdu prostredníctvom súdnej správy (Spr 703/2014), súd tento dôkaz v konaní nevykonal, nakoľko z výsledkov dokazovania mal dostatok podkladov pre meritórne rozhodnutie. Výrokom II. podľa § 142 ods. 1 O.s.p. súd úspešnej žalovanej nepriznal náhradu trov konania proti neúspešnej žalobkyni, pretože žiadnu nevyčísliť a z obsahu spisu jej žiadne trovy konania ani nevyplývali a výrokom III. podľa § 224 ods. 1, ods. 3 O.s.p. (s prihliadnutím na § 151 ods. 1, ods. 2 O.s.p.) v odvolacom konaní úspešnej žalobkyni nepriznal súd náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnej žalovanej, pretože žiadnu nevyčísliť a z obsahu spisu jej žiadne trovy odvolacieho konania nevyplývali.

Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa z dôvodov, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. a to, že v spojení s § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. sa mu postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., v konaní rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p.), súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p., súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,

potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 205 ods. 2 písm.c/ O.s.p.) a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.). Namietal, že súd prvého stupňa vec prejednal v neprítomnosti žalovanej a jeho právneho zástupcu postupujúc podľa § 101 ods. 2 O.s.p. s tým, že žalobkyňa sa bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavila, pričom požiadala o zrušenie pojednávania riadne a včas. Žalobkyňa uskutočnila podanie, ktorým upovedomila súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu, je potrebné z konania vylúčiť, pričom okolnosť, že krajský súd nevezhliadol v označených veciach a skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Poukázal na rozhodovacia prax iných krajských súdoch. Čo sa týka konečného rozhodnutia vo veci súdom (vylúčeným sudcom), neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 O.s.p., proti ktorému legálne pripustil odvolanie. Súd sa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval žiadosť navrhovateľa o odročenie nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Rovnako nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovanej, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Súd sa tiež dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že navrhovateľom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Namietal porušenie svojho práva na kontradiktórne konanie, kedy žalobkyňa ako strana konania nebola oboznámená s obsahom dôkazov a prednesov, nemala možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť a sama nemala možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Kontradiktórnosť súdneho procesu sa neobmedzuje len na oprávnenie vyjadrovať sa k tvrdeniam protistrany, ale vzťahuje sa aj na rovnaké oprávnenie voči dôkazom, ktoré súd získal z vlastnej iniciatívy. Čo sa týka skutočností, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, poukázal na skutočnosť, že súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu určil sám. Poukázal tiež na judikatúru Ústavného súdu, koncepciu spravodlivého súdneho konania s tým, že kontradiktórnosť súdneho procesu sa neobmedzuje len na oprávnenie vyjadrovať sa k tvrdeniam protistrany, ale aj na rovnaké oprávnenie voči dôkazom, ktoré súd získal z vlastnej iniciatívy, pričom nie je ani dôležité to, či tieto skutočnosti boli známe iba jednej strane, alebo žiadnej z nich. Súd vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je v odôvodnení rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Súd bez nariadenia pojednávania doplnil skutkový základ dokazovaním, ktoré obsah a rozsah si určil sám, kedy žalobkyňa žiadala vykonať dokazovanie všetkými listinami, ktoré tvoria exekučný spis. Pokiaľ ide o majetkovú škodu, tak súdu prvého stupňa vyčítal, že ignoroval všetky tvrdenia žalobkyne o majetkovej škode s tým, že žalobkyňa hodlala v konaní pred súdom prostredníctvom vykonaného pojednávania predložiť dôkazy o výške majetkovej škody, a to aj prostredníctvom znaleckého posudku. Ďalej prejavila nespokojnosť s tým, že súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu práva žalobkyne na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, keď sama zistila, že o návrhu nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase a pre túto nečinnosť a nesprávny úradný postup nenašiel žiadne objektívne ospravedlňujúce dôvody. Žiadala preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na opätovné prejednanie.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobkyne písomne nevyjadřila.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Rozsudok alebo uznesenie, ktorým sa končí konanie vo veci samej možno v zmysle ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písmenami a/ - f/ citovaného zákonného ustanovenia.

Žalobkyňa vo svojom odvolaní uplatňuje dôvody na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. a/, c/, d/, f/ citovaného zákonného ustanovenia.

Odvolací súd preskúmaním zistil, že dôvody odvolania, uplatnené žalobkyňou nie sú dané.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. je daný v prípade, ak v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.

Za takúto vadu považuje žalobkyňa predovšetkým tú skutočnosť, že jej ako účastníkovi konania bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.).

Zo spisu však vyplýva, že súd prvého stupňa určil termín pojednávania dňa 18.07.2014 na deň 28.08.2014 (doručené žalobkyňi 25.07.2014). Žalobkyňa sa na pojednávanie nedostavila, pričom svoju neúčasť náležite neospravedlnila, t.j. neuviedla taký dôvod, pre ktoré by bolo potrebné pojednávanie odročiť.

Okresný súd neporušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces s tým, že neobstojí námietka zo strany žalobkyne v tom smere, že v prejednávanej veci rozhodoval vylúčený sudca. Ako vyplýva z obsahu spisu súdu prvého stupňa o námietke žalobkyne ohľadom námietky zaujatosti zákonného sudcu, ktorému bola vec pridelená na pojednanie, bolo právoplatne rozhodované uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 17.10.2012 pod sp. zn.17NcC/162/2012, kedy krajský súd rozhodol, že sudkyňa Okresného súdu Trenčín JUDr. N. E. nie je vylúčená z pojednania a rozhodovania vecí. Čo sa týka samotnej námietky ohľadom rozhodovania vylúčeným sudcom, odvolací súd zdôrazňuje, tak ako bolo uvedené už v predchádzajúcom rozhodnutí, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne podľa tvrdenia žalobkyne svojim nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť žalovanej za majetkovú a nemajetkovú ujmu v zmysle zákona 514/2003 Z.z.. Odvolací súd tiež poukazuje na to, že Ústavný súd SR opakovane odmietol sťažnosti navrhovateľa, ktorými namietal porušenie svojich základných práv na súdnu ochranu a spravodlivý proces z dôvodu, že krajský súd nevylúčil všetkých sudcov okresných súdov, pričom svoj nárok odvodzuje od postupu tohto okresného súdu.

O tvrdení žalobkyne, že v takýchto prípadoch rozhodoval výlučný sudca, už bolo rozhodnuté Najvyšším súdom vo viacerých rozhodnutiach, napr. v uznesení zo dňa 31. mája 2010 v konaní sp.zn. 3NcC/14/2010, z ktorého vyplynulo, že dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá samotná skutočnosť, že sudca má prejsť a rozhodnúť vec, v ktorej odporcom je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo a Najvyšší súd aj v konaní 3Cdo 102/2013 konštatoval, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý podľa tvrdenia navrhovateľa svojim nesprávnym úradným postupom v inej veci založil zodpovednosť žalovanej za majetkovú a nemajetkovú ujmu v zmysle zákona č. 514/2013. Žalobkyňa preto nežiadala o odročenie pojednávania z dôležitých dôvodov. Samotnú okolnosť, že žalobkyňa aj po rozhodnutí nadriadeného súdu o nezaujatosti vec prejednávajúceho sudcu považovala tohto za zaujatého a odmietla sa zúčastniť pojednávania, nemožno akceptovať ako dôvod pre odročenie pojednávania, pretože otázka zaujatosti sudcu bola vyriešená postupom stanoveným Občianskym súdnym poriadkom a nepredstavovala preto pre súd prvého stupňa prekážku pojednávania a vo veci.

K odňatiu možnosti konať pred súdom nedošlo ani v odvolaní namietaným neumožnením reagovať na vyjadrenie protistrany, oboznámiť sa s vykonanými dôkazmi, vyjadriť sa k dôkazom, navrhovať ďalšie dôkazy a všeobecne porušením práva na kontradiktórny proces. Súd prvého stupňa totiž nariadením pojednávania umožnil žalobkyňi realizáciu viacerých práv, ktorých porušenie žalobkyňa namieta. Pokiaľ sa žalobkyňa pojednávania nezúčastnila bez toho, aby na jej strane bol pre neúčasť daný dôležitý dôvod, nie je realizácia procesných práv žalobkyne, ktorú umožňuje práve pojednávanie, pochybením súdu prvého stupňa, ale iba dôsledkom konania samotnej žalobkyne.

Vyjadrenie žalovanej k návrhu na začatie konania bolo súdu doručené 28.08.2014. Žalobkyňa sa na pojednávaní vo veci samej nezúčastnila, svoju neúčasť ospravedlnila, avšak nebol dôvod na jeho odročenie. Neúčasťou na pojednávaní sa žalobkyňa zbavila možnosti vyjadriť sa k tvrdeniam žalovanej. Okrem toho nariadením pojednávania s riadnym poučením podľa § 120 ods. 4 O.s.p. súd prvého stupňa vytvoril žalobkyňi i možnosť uplatniť právo na kontradiktórny proces v plnom rozsahu, a preto neobstoja jeho námietky uvádzané v odvolaní o tom, že nemala možnosť sa vyjadriť k tvrdeniam protistrany, k dôkazom a sama navrhovať dôkazy. Žalobkyňa bez náležite ospravedlniteľného dôvodu túto možnosť nevyužila, keď sa pojednávania nezúčastnila bez toho, aby mala na to preukázateľne dôležité dôvody. Pokiaľ za tejto situácie nenavrhoval pred vyhlásením uznesenia o skončení dokazovania ďalšie dôkazy, ostali neskoršie dôkazné návrhy v odvolacom konaní prípustné iba za podmienok podľa § 205 písm. a/ ods. 1 O.s.p., ktoré však naplnené neboli. Pre vykonanie dôkazu znaleckým posudkom v odvolacom konaní, tak ako ho navrhovala žalobkyňa preto neboli splnené procesné podmienky.

Pokiaľ sa jedná o znalecký posudok na výšku škody, tak takýto dôkaz treba považovať za nadbytočný, pretože v prípade nepreukázania nesprávneho úradného postupu, ako jednej zo základných podmienok vzniku škody je otázka výšky škody bezpredmetná.

Žalobkyňa nedôvodne namieta porušenie svojich procesných práv v súvislosti s tým, že sa vo veci neuskutočnilo ústne pojednávanie, pričom nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. Zrejme ušlo pozornosti žalobkyne, že v danom prípade nešlo o takýto prípad, súd prvého stupňa nerozhodoval bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 115a O.s.p., ale riadne nariadil pojednávanie podľa § 114 O.s.p.

Rovnako po preskúmaní veci odvolací súd sa nestotožňuje s názorom žalobkyne o tom, že by odôvodnenie napadnutého rozsudku nespĺňalo požiadavky stanovené ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p., najmä, že by súd prvého stupňa riadne nezdôvodnil, prečo rozhodnutie vydané so zisteným časovým odstupom od podania žiadosti o zmenu exekútora nepredstavuje nesprávny úradný postup, spočívajúci v zbytočných prietahoch konaní.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku naopak vyplýva, že súd prvého stupňa sa podrobne zaoberal časovou následnosťou jednotlivých úkonov v exekučnej veci, kde bola oprávnená žalobkyňa a jeho zistenia zodpovedajú vykonaným dôkazom. Pokiaľ ide o konštatovanie prietahov, tak súd prvého stupňa podrobne vyložil, z akého dôvodu časové rozdiely medzi jednotlivými úkonmi exekučného súdu nemohol posudzovať ako prietahy a ako nesprávny úradný postup okresného súdu, s čím sa aj odvolací súd stotožňuje.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. je daný v prípade, ak súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.

Z odvolania nie je zřejmé, o ktoré nevykonané dôkazy, ktoré by boli v priebehu prvostupňového konania navrhované a súdom prvého stupňa nevykonané, sa jedná, pričom zo spisu takýto dôkazný návrh žalobkyne nevyplýva.

Dôvod na odvolanie podľa ust. § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. preto nemožno považovať za opodstatnený.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. (rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) je daný v prípade nesprávnej aplikácie a výkladu právnej normy, prípadne použitia právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

Žalobkyňa vo svojom odvolaní konkrétne neuvádza, ktoré ustanovenie, najmä hmotnoprávneho predpisu, a to zákona č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov malo byť súdom prvého stupňa nesprávne vyložené, prípadne aplikované. Odvolací súd v rámci svojej prieskumnej činnosti nezistil, že by súd prvého stupňa nesprávne vyložil príslušné ustanovenia zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, prípadne, že by na zistený skutkový stav ustanovenia tohto zákona nesprávne aplikoval.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne, že neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní sa považuje taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúcejmu z ust. § 132 O.s.p., podľa ktorého súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť prvostupňovému súdu v prípade, ak by zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli v konaní najavo, prípadne

preto, že pri hodnotení dôkazov, poprípade poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti je logický rozpor alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje ustanoveniam § 133 - § 135 O.s.p. Odvolacím dôvodom podľa citovaného ustanovenia teda možno napadnúť výsledok činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, na ktorého nesprávnosť je možné usudzovať len zo spôsobu, ako k nemu súd dospel. Ak nie je teda možné súdu v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je ani dôvod na polemizovanie s jeho skutkovými závermi.

Z uvedených dôvodov boli vo vzťahu k žalobkyňou tvrdným predpokladom vzniku uplatnených nárokov správne skutkové aj právne závery súdu prvého stupňa a vzhľadom na neexistenciu ňou tvrdených predpokladov zodpovednosti za uplatnenú škodu a nemajetkovú ujmu bolo napadnuté rozhodnutie správne.

V odvolacom konaní bola tak úspešná žalovaná, ktorá by mala v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania, avšak v súvislosti s odvolacím konaním jej trov nevznikli, a preto jej neboli priznané.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.